

Kirkonpellon Pallokerho ry, toimintakertomus 1997

KPPK:n toimintavuosi 1997 oli toinen peräkkäinen kahdella joukkueella pelattu kausi ja samalla ilmeisesti myös viimeinen tällä systeemillä pelaajien taas loppuessa kesken lähinnä kakkosjoukkueelta syksyä kohti mentäessä. Kakkonen eli pilotithan oli edellisenä vuonna ajanut röyhkeästi ykkösen edelle ja noussut 6. divisioonaan ykkösen jäädessä rämpimään mutasarjaan. Kevät alkoi kyllä lupaavasti eli porukkaa oli harjoituksissa riittävästi koko kevätkierroksen ajan. Huhtikuun lopulla ennen sarjan alkua pelatussa kick-off-ottelussa ykkösen pääsi lisäksi näpäyttämään ylempisarjalaista ottamalla 3 - 2 taisteluvoiton. Tätä ennen oli tosin yhdistetylle joukkueelle tullut turpaan kevätcupissa Kiffenin ikämiehiltä 0 - 6 mikä kyllä johtui osittain pelaajien vähäisestä määrästä ja ensimmäisen puoliajan veskarin sekavista otteista.

Sarja alkoi varsinkin ykkösjoukkueella todella lupaavasti eli neljässä ensimmäisessä ottelussa tuli vain yksi pistemenetys mutta kun kolmesta seuraavasta pelistä saatiin ainoastaan 1 piste jäi kevään sijoitus lohkon neloseksi. Kakkonen pelasi kevään jo hieman syksyä enteilevästi eli taisteluvoiton jälkeen saattoi tulla suurinumeroinen tappio. Sijoitus kevään jälkeen oli kuitenkin lähes ykköistä vastaava eli viides kahdeksan joukkueen lohkoissa. Harjoituksetkin jatkuivat kesälomiin asti jopa niin, että heinäkuun puolivälissä oli treeneissä peräti 14 henkilöä mikä määrä sitten putosikin seuraavalla viikolla viiteen ja siihen loppui sitten treenaaminenkin. Tosin tämä ei todellakaan ole seuramme historiassa mitenkään uutta, mutta jotenkin olisi harjoitustoiminta saatava jatkumaan taas syyskierroksen alkaessa.

Harjoittelemattomuus näkyikin sitten molempien joukkueiden otteissa syksyllä niin, että ykkösen ensimmäinen voitto tuli vasta 11.9. ja kakkosella 1.9. Jälkimmäinen saatiin aikaan jopa vain kahdeksalla miehellä mikä taisikin olla pilottien keskimääräinen vahvuus syksyn peleissä. Ei silti että ykköselläkään olisi ollut liikaa pelaajia mutta hyvän loppurutistuksen ansiosta nuosimme silti kolmanneksi häntäpäältä ja pelit alkoivat siis sujua kun taas saatiin unohtuneet pallonkäsittelytaidot hallintaan. Ykkösen perinteisen tavan mukaan parhaalle maalintekijälle jakamatta jätettävä kaljakori jää tänä vuonna saamatta Jarmo Hyytiseltä ja Seppo Peltolalta, jota kumpikin tehtailivat 4 maalia.

Piloteilla kaikki jäi lopulta yhden kortin varaan kun tuomarin puutteen takia ainakin meidän mielestämme harjoitusotteluna pelattu maksi "pitsapoikia" vastaan saatiin piirille lähetetyn lausunnon jälkeen uusituksi lokakuun lopulla. Alkuperäisestä ystävyysottelusta oli vastustajan "luotettavaksi tunnettu" yhdyshenkilö mennyt ilmoittamaan Piirille pitsanvääntäjien voiton, vaikka ko. kaveri ei ollut edes pelipaikalla.

Uusintaottelun voitto olisi taannut kakkosen sarjapaikan säilymisen, mutta vaikka pelaajia saatiin paikalle lähes 11, niin rehellisyyden nimessä oli tunnustettava pastamaakareiden paremmuus reiluin 0 - 6 numeroin eli KPPK:n kausi päättyi samoin numeroin kuin se alkoi, jos se nyt jotakin lohduttaa.

Kesätauolla kävimme taas yrittämässä lapualaisten omiman pytyn takaisinvaltaamista

ja alku näyttikin lupaavalta, kun olimme saaneet vahvistuksia piloteista ja Ex-KPPK-pelaajasta Kari Kuoppalasta. Lisäksi ennen peliä käytiin luomassa henkeä eräällä Kirkon pellolla. Vaan eipä ollut onni meille suosiollinen vaikka peli olikin huomattavasti tasaisempi kuin edellisenä vuonna Helsingissä pelattu ottelu. Jos vain Mustakallion Pekan tolppalaukaus olisi mennyt maaliin niin...Lopulta Aikapoikien rutiini ja myöskin miesylivoima ratkaisi helteessä pelatun matsin ja loppunumeroiksi tuli meille 0 - 2 tappio. Kaiverruskulut kyllä säästyivät, mutta kun häviö oli jo kolmas peräkkäinen, niin jotakin on asialle tehtävä eli käärmeskeittoreseptit esille! Toivon mukaan sentään Seinäjoen tangomarkkinoille Lontoon bussilla matkanneesta porukasta jollakin kävi parempi säkä kuin KPPK:lla.

Seuraavaksi siteeraus parin vuoden takaisesta toimintakertomuksesta:

"Alkanut KPPK:n 20-vuotisjuhlavuosi on toimintamme jatkoon kannalta ehdottoman ratkaiseva. Nyt olisi kerta kaikkiaan saatava jäsenet aktivoitua ja myös uutta verta kentälle tai muuten homma voidaan lopettaa." Kuulostaako jotenkin tutulta? Sama tilanne on siis joka vuosi edessä. Nyt ainakin on selvää, että kahdella "normaaliporukalla" emme sarjaan osallistu. Mennäänkö mukaan sitten 7. divisioonaan ja ikämiehiin jonka rajapyykin ylittäneitä alkaa olla jo yli puolet viimevuotisista jäsenistä tai sitten vai jompaan kumpaan sarjaan? Tämä asia jää vuosikokouksen päätettäväksi. Opastukseksi vain, että pelihalukkaita pelaajia on oltava **riittävästi** ikäänkuin asia ei olisi itsestään selvä ja nuoria kavereita olisi saatava mukaan. Joka tapauksessa piirin kauhukseksi KPPK:n toiminta kyllä tulee edelleen jatkumaan vuonna 1998.

Ja lopuksi seuraamme taloudellisesti tietysti pelaajien lisäksi viime vuonna tukeneet yritykset ja yksityishenkilöt:

Ravintola Suola ja Pippuri, Oy Mercantile, Pekka Tuomaala, Kari Marttila, Juha Suutala, Kari Vehmanen, Juha Saari ja Jouko Leikkola.

Suosikaa tukijoitamme!

Muistiin merkinnyt sihteeri Ari Latomäki